

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 22T/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622010034
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6622010034.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.09.2022 samosudkyňou JUDr. Tatianou Kováčsovou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný 1) N. J., nar. XX.XX.XXXX v S., evidovaný ako bezdomovec v obci T., prechodne bytom N., Co W., N. Y., X X. 's A., X. republika,

Obžalovaná 2) Z. E., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom T. č. XX,

Obžalovaný 3) P. F., nar. XX.XX.XXXX v J., J., pravdepodobne bytom P G N. 1. N. street, X. republika, občan J.,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

1. obžalovaní N. J. a Z. E.

N. J. v bližšie nezistenom čase na jar roku 2013 oslovil svoju sesternicu Z. E. v mieste jej trvalého bydliska v obci T. č. XX a využívajúc jej zlú sociálnu situáciu jej ponúkol prácu v Írskej republike, ktorá mala spočívať v spracovaní rašeliny, s čím ona súhlasila, pričom počas letu z Bratislavy do Dublinu, Írska republika, N. J. oboznámil Z. E. s možnosťou finančnej odmeny za sobáš v zahraničí so štátnym príslušníkom tretej krajiny s tým, že za sobáš dostanú spolu 10.000 EUR, ktoré si po sobáši rozdelia, s čím Z. E. súhlasila, následne spoločne pricestovali do mesta Roscrea v Írskej republike, kde Z. E. zoznámil N. J. s osobou menom SF., alias „T.K“, nar. 1X.XX.XXXX, bytom Írska republika, Dublin 8, N. Y., N. Y., byt č. XX, občana Pakistanu a počas jej asi mesačného pobytu začali vybavovať potrebné doklady, približne po mesiaci a pol pobytu v Írskej republike sa Z. E. vrátila na niekoľko dní na Slovensko, po opätovnom prilete do Írskej republiky spolu s N. J., ktorý jej robil tlmočníka, boli dňa 09.05.2013 podať žiadosť o vydanie nového cestovného pasu na Zastupiteľskom úrade MZVEZ SR v Dubline, následne sa Z. E. opäť vrátila domov na Slovensko približne na jeden mesiac, potom odletela spoločne so svojím vtedajším druhom W. U. do Írskej republiky, pričom letenku z Bratislavy do Dublinu im zakúpil budúci manžel „Y.k“, na letisku ich čakal N. J., a tento ich odviezol k budúcemu manželovi do miesta bydliska, nakoľko čakali kontrolu z cudzineckej polície, ktorá však neprišla, preto po dvoch dňoch odišli do bytu N. J. v N., kde Z. pobudla 3-4 týždne, opätovne sa vrátila na Slovensko z dôvodu, že jej ochoreli deti a potom sa do Írskej republiky vrátila len pár dní pred sobášom, kde ju spoločne na letisku čakali N. J. s budúcim manželom Y. Y., N. J. Z. E. vzal k sebe domov, medzi tým pripravili všetko k sobášu a dňa 06.09.2013 spoločne išli na matriku do mesta Nenagh, v North Tipperary, Írska republika, kde za účasti svedkov, ktorých zabezpečil Y. sa Z. E. zosobášila so „Y.“, pričom za sobáš Z. E. dostala finančnú odmenu vo výške minimálne 240,-EUR, pričom z pôvodne prisľúbenej sumy 5.000,-EUR jej N. J. odrátal náklady za letenky, v ten istý deň odletela Z. E. naspäť na Slovensko, pričom dňa 15.10.2013 Y. Y. požiadala Ministerstvo spravodlivosti, rovnosti a reformy práva Imigračné a naturalizačné služby Írskej republiky

v Dubline o povolenie na pobyt za účelom zlúčenia rodiny a to spoločným vyplnením Formuláru EU1, pričom N. J. Y. Y. za sprostredkovanie sobáša vyplatil sumu vo výške pravdepodobne 6.000,-EUR,

2. obžalovaní N. J. a P. F.

N. J. v presne nezistený deň, pravdepodobne 1. júla roku 2017, v neskorých večerných hodinách, prišiel spolu s P. F. na osobnom motorovom vozidle zn. AUDI, ku domu č. XXX v obci R. D., okr. Lučenec, kde N. J. oslovil S. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorej uviedol, že žije v Írskej republike, a počas rozhovoru jej pod zámienkou zlepšenia kvality života ako príbuznej ponúkol, že by jej v Írskej republike vedel zabezpečiť prácu v autoumyvárni, kde by si dobre zarobila, pričom po chvíli rozmýšľania a prevzatia „zálohy“ vo výške 380,-EUR, S. U. súhlasila a ešte v ten večer s N. J. a P. F. vycestovala autom do Írskej republiky, konkrétne do mesta N., kde nad ráno prišli do bližšie nestotožneného domu, v ktorom N. J. navrhol S. U., aby sa upravila, prezliekla sa a následne ju zaviezol k autoumyvárni, aby videla, kde bude pracovať, potom ju odviezol do domu, kde býval P. F. so svojou družkou Z., ktorá S. U. umožnila vykonať hygienu a dala jej na oblečenie vyzývavé veci, S. U. najskôr nechápala prečo, avšak večer ju N. J. zaviezol do neznámeho hotela v meste N., kde ju ponechal na noc majiteľovi, s ktorým musela mať pohlavný styk, na druhý deň jej N. J. prikázal, že bude poskytovať sexuálne služby a ak nie, tak ju zoberie na miesto, kde ju už nikto nenájde a keďže nevedela, čo má robiť, súhlasila, následne približne po dobu šiestich týždňov musela v tom dome pod hrozbou psychického násillia zo strany N. J. vykonávať prostitúciu, za jej sexuálne služby inkasovali P. F. a Z. peniaze, pričom P. F. s družkou privádzali a odprevádzali zákazníkov a peniaze odovzdávali N. J., ktorý S. U. zo začiatku nedával žiadne peniaze a neskôr jej dával len malú časť z peňazí, ktoré poskytovaním sexuálnych služieb zarobila, a aj z tých peňazí, ktoré dostala, musela prispievať na jedlo a elektriku P. F., domov na Slovensko ju pustili až potom, ako si „odpracovala“ dlh vo výške 380,-EUR, ktoré jej boli vyplatené v hotovosti ako záloha ešte na území Slovenskej republiky

3. obžalovaný N. J.

dňa 1. mája 2015 N. J. žijúci v tom čase v Írskej republike oslovil svojho nevlastného brata T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, okres Lučenec, ktorému povedal, že v Írskej republike sa dá dobre zarobiť, a aby zohnal nejakú pohľadnú ženu, na čo T. U. oslovil T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, okres Lučenec, následne na to sa spoločne stretli v presne nestotožnenom bare v meste Filakovo, kde sa N. J. s T. X. dohodli na tom, že ona pôjde do Írskej republiky „vyrábať“ chlapov, na čo N. J. asi za dva dni vyzdvihol T. X. z miesta bydliska a spolu aj s T. U. ich odviezol na letisko do U., kde im zakúpil letenky do D., po prilete ich už čakali dvaja muži - jeden bol N. N. prezývaný „N.“ a druhý muž pravdepodobne poľskej národnosti, ktorí ich prepravili do mesta N. v Írskej republike, ubytovali ich v prednej časti dlhého domu, kde T. X. musela poskytovať sexuálne služby na základe pokynov N. J., čo v prvom momente odmietla, avšak do telefónu N. J. povedal T. U., že ak nebude T. X. robiť prostitúciu, tak ju zabije a zakope niekde v lese a nikto ju v X. nikdy nenájde, pričom finančné prostriedky za poskytované služby inkasoval N. J. v presne nezistenej výške po dobu, kým T. X. nesplatila letenku do X. a neskôr jej z tejto sumy ponechával asi polovicu, pričom T. X. časť peňazí použila na stravu a časť posielala domov na Slovensko svojej matke na deti, teda za použitia Isti, vylákal a zabezpečil prepravu T. X. a takto z nej koristil najmenej po dobu 5 mesiacov, pričom niekedy v mesiaci jún 2015 ju predstavil mužovi nezisteného mena, občanovi R. s prezývkou J. J. aby sa T. X. za neho vydala, pričom za sobáš mali dostať odmenu vo výške až 8.000,-EUR, pod podmienkou, že T. X. s manželom musí zostať v Írskej republike po dobu 5 rokov, s čím T. X. súhlasila, nakoľko v tom videla spôsob ako nerobiť prostitútku, následne začali spoločne vybavovať doklady potrebné k sobášu, v presne nezistený deň počas telefonického kontaktu T. X. cez sociálne siete s domovom, J. J., videl T. dcéru plakať aby matka prišla domov, z toho dôvodu pravdepodobne v novembri 2015 T. X. zakúpil spätnú letenku na Slovensko, ale T. X. sa do Írskej republiky už nevrátila, nakoľko sa za občana R. vydať nechcela,

teda

obžalovaní N. J. a Z. E.

- spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu osobe, ktorá nie je občanom iného členského štátu Európskej únie a nemá trvalý pobyt na jej území, umožnili a pomáhali zotrvať na území iného členského štátu Európskej únie,

obžalovaní N. J. a P. F.

- spoločným konaním s použitím ľsti a inak zraniteľného postavenia zlákali a prepravili iného, hoci aj s jeho súhlasom na účel jeho prostitúcie,

obžalovaný N. J.

- s použitím ľsti a inak zraniteľného postavenia zlákal a prepravil iného hoci aj s jeho súhlasom, na účel jeho prostitúcie,

čím spáchali

obžalovaní N. J. a Z. E.

- spolupáchatelstvom zločin prevádzacstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona,

obžalovaní N. J. a P. F.

- spolupáchatelstvom zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 20 k § X79 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný N. Matieska

- zločin obchodovanie s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona.

r o z h o d o l :

Za to sa
odsudzujú :

Obžalovaný 1) N. J.

podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., 39 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu p o d m i
e n e č n e o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaná 2) Z. E.

podľa § 356 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenej výkon trestu p o d m i e n
e č n e o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/146/2021 zo dňa 19.01.2022 s právoplatnosťou dňa 13.09.2022 pre § 221 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 10 (desať) mesiacov s podmiennečným odkladom a uložením skúšobnej doby v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaný 3) P. F.

podľa § XXX ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu p o d m i
e n e č n e o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e :

Podanou obžalobou žiadal prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec uznať za vinných N. J. zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Trestného zákona, zločinu obchodovanie s ľuďmi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 179 ods. 1 Trestného zákona, zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona, Z. E. zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Trestného zákona a P. F. zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že N. J. v bližšie nezistenom čase na jar roku 2013 oslovil svoju sesternicu Z. E. v mieste jej trvalého bydliska v obci T. č. XX a využívajúc jej zlú sociálnu situáciu jej ponúkol prácu v Írskej republike, ktorá mala spočívať v spracovaní rašeliny, s čím ona súhlasila, pričom počas letu z Bratislavy do Dublinu, Írska republika, N. J. oboznámil Z. E. s možnosťou finančnej odmeny za sobáš v zahraničí so štátnym príslušníkom tretej krajiny s tým, že za sobáš dostanú spolu 10.000 EUR, ktoré si po sobáši rozdelia, s čím Z. E. súhlasila, následne spoločne pricestovali do mesta N. v Írskej republike, kde Z. E. zoznámil N. J. s osobou menom Y. Y., alias „T.“, nar. XX.XX.XXXX, bytom Írska republika, D. 8, N. Y., N. Y., byt č. XX, občana R. a počas jej asi mesačného pobytu začali vybavovať potrebné doklady, približne po mesiaci a pol pobytu v Írskej republike sa Z. E. vrátila na niekoľko dní na Slovensko, po opätovnom prilete do Írskej republiky spolu s N. J., ktorý jej robil tlmočníka, boli dňa 09.05.2013 podať žiadosť o vydanie nového cestovného pasu na Zastupiteľskom úrade MZVEZ SR v Dubline, následne sa Z. E. opäť vrátila domov na Slovensko približne na jeden mesiac, potom odletela spoločne so svojím vtedajším druhom W. U. do Írskej republiky, pričom letenku z Bratislavy do Dublinu im zakúpil budúci manžel „Y.“, na letisku ich čakal N. J., a tento ich odviezol k budúcemu manželovi do miesta bydliska, nakoľko čakali kontrolu z cudzineckej polície, ktorá však neprišla, preto po dvoch dňoch odišli do bytu N. J. v N., kde Z. pobudla 3-4 týždne, opätovne sa vrátila na Slovensko z dôvodu, že jej ochoreli deti a potom sa do Írskej republiky vrátila len pár dní pred sobášom, kde ju spoločne na letisku čakali N. J. s budúcim manželom Y. Y., N. J. Z. E. vzal k sebe domov, medzi tým pripravili všetko k sobášu a dňa 06.09.2013 spoločne išli na matriku do mesta Q., v Q. W., X. republika, kde za účasti svedkov, ktorých zabezpečil Y. sa Z. E. zosobášila so „Y.“, pričom za sobáš Z. E. dostala finančnú odmenu vo výške minimálne 240,-EUR, pričom z pôvodne prisľúbenej sumy 5.000,-EUR jej N. J. odrátal náklady za letenky, v ten istý deň odletela Z. E. naspäť na Slovensko, pričom dňa 15.10.2013 Y. Y. požiadal J. spravodlivosti, rovnosti a reformy práva Imigračné a naturalizačné služby Írskej republiky v Dubline o povolenie na pobyt za účelom zlúčenia rodiny a to spoločným vyplnením Formuláru EU1, pričom N. J. Y. Y. za sprostredkovanie sobáša vyplatil sumu vo výške pravdepodobne 6.000,-EUR. N. J. v presne nezistený deň, pravdepodobne 1. júla roku 2017, v neskorých večerných hodinách, prišiel spolu s P. F. na osobnom motorovom vozidle zn. AUDI, ku domu č. XXX v obci R. Dravce, okr. Lučenec, kde N. J. oslovil S. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorej uviedol, že žije v X. republike, a počas rozhovoru jej pod zámienkou zlepšenia kvality života ako príbuznej ponúkol, že by jej v X. republike vedel zabezpečiť prácu v autoumyvárni, kde by si dobre zarobila, pričom po chvíli rozmýšľania a prevzatia „zálohy“ vo výške 380,-EUR, S. U. súhlasila a ešte v ten večer s N. J. a P. F. vycestovala autom do X. republiky, konkrétne do mesta N., kde nad ráno prišli do bližšie nestotožneného domu, v ktorom N. J. navrhol S. U., aby sa upravila, prezliekla sa a následne ju zaviezol k autoumyvárni, aby videla, kde bude pracovať, potom ju odviezol do domu, kde býval P. F. so svojou družkou Z., ktorá S. U. umožnila vykonať hygienu a dala jej na oblečenie vyzývavé veci, S. U. najskôr nechápala prečo, avšak večer ju N. J. zaviezol do neznámeho hotela v meste N., kde ju ponechal na noc majiteľovi, s ktorým musela mať pohlavný styk, na druhý deň jej N. J. prikázal, že bude poskytovať sexuálne služby a ak nie, tak ju zoberie na miesto, kde ju už nikto nenájde a keďže nevedela, čo má robiť, súhlasila, následne približne po dobu šiestich týždňov musela v tom dome pod hrozbou psychického násillia zo strany N. J. vykonávať prostitúciu, za jej sexuálne služby inkasovali P. F. a Z. peniaze, pričom P. F. s družkou privádzali a odprevádzali zákazníkov a peniaze odovzdávali N. J., ktorý S. U. zo začiatku nedával žiadne peniaze a neskôr jej dával len malú časť z peňazí, ktoré poskytovaním sexuálnych služieb zarobila, a aj z tých peňazí, ktoré dostala, musela prispievať na jedlo a elektriku P. F., domov na Y. ju pustili až potom, ako si „odpracovala“ dlh vo výške 380,-EUR, ktoré je boli vyplatené v hotovosti ako záloha ešte na území Slovenskej republiky. Dňa 1. mája

2015 N. J. žijúci v tom čase v Írskej republike oslovil svojho nevlastného brata T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, okres S., ktorému povedal, že v Írskej republike sa dá dobre zarobiť, a aby zohnal nejakú pohľadnú ženu, na čo T. U. oslovil T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, okres S., následne na to sa spoločne stretli v presne nestotožnenom bare v meste A., kde sa N. J. s T. X. dohodli na tom, že ona pôjde do X. republiky „vyrábať“ chlapov, na čo N. J. asi za dva dni vyzdvihol T. X. z miesta bydliska a spolu aj s T. U. ich odviezol na letisko do U., kde im zakúpil letenky do D., po prilete ich už čakali dvaja muži - jeden bol N. N. prezývaný „N.“ a druhý muž pravdepodobne poľskej národnosti, ktorí ich prepravili do mesta N. v X. republike, ubytovali ich v prednej časti dlhého domu, kde T. X. musela poskytovať sexuálne služby na základe pokynov N. J., čo v prvom momente odmietla, avšak do telefónu N. J. povedal T. U., že ak nebude T. X. robiť prostitúciu, tak ju zabije a zakope niekde v lese a nikto ju v X. nikdy nenájde, pričom finančné prostriedky za poskytované služby inkasoval N. J. v presne nezistenej výške po dobu, kým T. X. nesplatila letenku do X. a neskôr jej z tejto sumy ponechával asi polovicu, pričom T. X. časť peňazí použila na stravu a časť posielala domov na Y. svojej matke na deti, teda za použitia ľsti, vylákal a zabezpečil prepravu T. X. a takto z nej koristil najmenej po dobu 5 mesiacov, pričom niekedy v mesiaci jún 2015 ju predstavil mužovi nezisteného mena, občanovi Pakistanu s prezývkou J. J. aby sa T. X. za neho vydala, pričom za sobáš mali dostať odmenu vo výške až 8.000,-EUR, pod podmienkou, že T. X. s manželom musí zostať v X. republike po dobu X rokov, s čím T. X. súhlasila, nakoľko v tom videla spôsob ako nerobiť prostitútku, následne začali spoločne vybavovať doklady potrebné k sobášu, v presne nezistený deň počas telefonického kontaktu T. X. cez sociálne siete s domovom, J. J., videl T. dcéru plakať aby matka prišla domov, z toho dôvodu pravdepodobne v novembri 2015 T. X. zakúpil spätnú letenku na Y., ale T. X. sa do Írskej republiky už nevrátila, nakoľko sa za občana R. vydať nechcela.

Obžalovaná Z. E. pred súdom uviedla (č.l. 394), že sa v tejto veci cíti byť nevinná. Je pravdou, že bola v Írsku, aj to, že sa tam vydala, ale až v Írsku sa dozvedela od N. J., že sa tam musí vydať. T. sa a za to jej dali 200,- €. J. jej vyslovene povedal, že sa musí zosobášiť, a potom dostane peniaze. J. jej odovzdal 200,- €. Vydala sa za „Y.“, malého tučného, bol tmavý. Vyzeral ako cigáň, ale ona sa s ním nerozprávala v žiadnej reči, po anglicky nevie. Potom sa vydala za J. E..

Svedkyňa - poškodená T. X. pred súdom uviedla (394), že jej N. J. rozprával pekné veci, kým nedocestovali do Írska. Akonáhle prišli do Írska už hovoril niečo iné. Najskôr prišiel za ňou do obce Trenč, J. jej sľuboval, že pôjdu do X. a zarobí si peniaze. Povedal jej, že pôjdu do barov „vyrábať“ chlapov, že budú s bohatými chlapmi piť, zabávať sa a tancovať, ale bez sexu. Do Írska cestovala s J. nevlastným bratom T. U.. Docestovali do Dublinu, odtiaľ cestovali do Roscrea. Ubytovali ju do takého bytového domu, jej dali prvý byt a J. jej povedal, že príde ku nej do bytu nejaký chlap, treba mu otvoriť dvere a poskytnúť sex za peniaze. Najskôr nechcela, ale potom sa J. vyhrážal, že keď to nebude robiť, odvezie ju do lesa a tam ju zabije. Jednalo sa o sexuálne služby, ktoré trvali polhodinu až hodinku, za ktoré dostala niekedy 100,- €, niekedy 70,- €, klient dal peniaze jej, ale ona ich musela odovzdávať J. kamarátovi. Keď napr. zarobila 100,-€ odovzdala ich a jej z nich bolo dané možno 20-30 eur. Niekedy mala aj 10 chlapov denne. N. ju nahovoril, aby sa vydala za pakistanca, že za to dostane 8.000,- €. Pakistanec prišiel pre ňu do N., tam bola 3 dni, volala s dcérou, dcéra mohla mať vtedy 11-12 rokov. Dcéra v telefóne veľmi plakala, aby už išla domov. S tým pakistancom sa rozprávala cez prekladač v mobile a požiadala ho, aby jej zabezpečil letenku na Slovensko. On jej kúpil aj spätnú letenku s tým, že sa vráti do Írska, ale do Írska sa nevrátila. Objednala letenku a na druhý deň letela domov. S J. nie je v žiadnom kontakte. Za peniaze poskytovala sexuálne služby v Írsku každý deň, 6 mesiacov bez prestávky, aj soboty, aj nedele.

Vzhľadom k tomu, že sa súdu vrátili neprevzaté súdne zásielky od obžalovaného N. J. (č.l. 446-447), pričom bol o termíne hlavného pojednávania upovedomený cestou svojho obhajcu H.. J. X. ešte pred vypovedaním plnej moci, súd podľa § 252 ods. 2, 3 Tr. por. konal v neprítomnosti obžalovaného N. J..

Svedkyňa - poškodená S. U. pred súdom uviedla (466), že na celú túto záležitosť nechce spomínať, bolo to nepríjemné, pretože bola prinútená predávať svoje telo. N. J. jej povedal, že ak chce odísť domov, tak musí zarobiť peniaze. Potom jej povedal, že sa bude „predávať“. Povedala, že v žiadnom prípade nie, tiež jej povedal, že ak chce prežiť musí to robiť. Potom ju zobral k P. žene (žene obžalovaného č. 3), ona ju vymaľovala, upravila, obliekla. Nevie odkiaľ boli klienti, vie iba to, že zvonil telefón a klienti prišli. Bola tam mesiac a 2 týždne, počas tohto musela vykonávať takúto prácu, N. vrátila 500,- €, nevie za čo a musela si zarobiť na letenku, denne mala 5-6 klientov. Peniaze od klientov vyberala P. manželka,

nevie koľko vyberali za klientov, jej ona odovzdala za každého klienta 10,- €. J. jej opakoval, že ak chce prežiť a dostať sa domov, tak túto robotu robiť musí.

Následne sa súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. oboznámil s výpoveďou obvineného N. J. (č.l. 115-120), z ktorej vyplýva, že na jar roku 2013 prišla k nim Z., bývala u nich asi týždeň, potom prišiel jej W., presťahovali sa do domu v N. a po nevie akom čase sa išla vydávať. Prišla im povedať, že sa s niekým stretla a potom zas odišla domov a neskôr povedala, že sa na Slovensku s niekým stretla. Nevie, kedy prišla do X., bola tam 3-4 mesiace a povedala, že sa ide vydávať. Žiadny sobáš Z. v Írsku nevybavoval.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. sa súd oboznámil so zápisnicou o výsluchu svedka W. U. (č. I. 121-125), zápisnicou o výsluchu svedkyne H. U. (č. I. 140-141), zápisnicou o výsluchu svedka M. X. (č. I. 142-146) a zápisnicou o výsluchu svedka T. U. (č. I. 159-161č.l. 24-28).

Zo zápisnici o výsluchu svedka W. U. (č. I. 121-125) vyplýva, že Z. E. je jeho družkou. Keď k nim prišiel na návštevu Z. bratranec N. J., tak ju volal, aby prišla za ním do Írska. Bola tam 3 mesiace a keď prišla domov, priniesla 170,- €, že to dostala ako zálohu za to, že sa vydá za Pakistanca v Írsku. On sa hneval, ona opakovala, že za to dostane 2.000,-€. V Lučenci vybavovali papiere ohľadne sobáša v Írsku. Vie, že Z. mala sobáš s R., bližšie k tomu nevie nič uviesť, lebo sa potom rozišli. R. založil účet, kam mal posilať peniaze. Bankomatovú kartu zobral Z. N., ona si myslela, že ju stratila, ale N. pravidelne peniaze vyberal. Z. nemala po sobáši nič, hoci mala mať tento príjem. G. po roku vydaja malo dôjsť k rozvodu, ktorý mal vybaviť J., ale nestalo sa tak.

Zo zápisnice o výsluchu svedka svedkyne H. U. (č. I. 140-141) vyplýva, že k samostatnému rozhodnutiu mamy S. sa nevie vyjadriť, lebo keď ráno vstala a hľadala mamu, tak jej švagor M. X. povedal, že k nim okolo polnoci prišiel N. a povedal, že má v X. autoumývareň, že tam potrebuje ľudí, že mu dal peniaze a mama sa tam rozhodla ísť zarobiť peniaze. J. bola preč asi 2,5 mesiaca. Každý deň si s mamou písali, napísala, že býva u druhého chlapa, ktorý sa volá P.. Zo začiatku tajila akú prácu vykonáva. Po asi troch týždňoch sa priznala, že musí robiť „kurvu“. J. plakala hovorila P., že chce odísť, ale on povedal, že musí zarobiť na to, čo nechali doma švagrovi dlh, za cestu hore do Írska, stravu, bývanie. Neskôr keď odmietala jesť, tak jej povedali, že musí zarobiť na lístok a potom môže odísť domov, že jej inak nevedia pomôcť, keďže peniaze berie N..

Zo zápisnice o výsluchu svedka M. X. (č. I. 142-146) vyplýva, že žil s dcérou S. U. a začiatkom leta k nim večer prišlo auto, vystúpili z neho dvaja rómovia, jeden sa volal N.. N. ho volal pracovať na autoumývareň, on nešiel, ale svokra S. sa rozhodla, že ide, lebo nemala robotu. Podala im 400,- €, čo mala byť záloha a oni s družkou sa mali postarať o jej tri deti pokiaľ bude preč. Pokiaľ vie, nikdy žiadne peniaze odtiaľ neprišli. Svokra po návrate vyzerala strhane, smutne, nechce sa jej nič pýtať, nevie či doniesla domov nejaké peniaze. Svokra počas pobytu v Írsku komunikovala s dcérami cez sociálne siete, vtedy sa dozvedel, že ju nútia robiť prostitúciu. N. z videnia pozná, jeho rodina je známa tým, že vodia ženy do zahraničia.

Zo zápisnice o výsluchu svedka T. U. (č. I. 159-161č.l. 24-28) vyplýva, že keď k nim prišiel na návštevu jeho brat N. so ženou povedali mu, že si môže u neho celkom slušne zarobiť len má zohnať nejakú pohľadnú ženu, preto oslovil T.. Z. všetci spolu do baru a tam sa dohodli, že idú do Írska. Mal vedomosť len o tom, že T. mala „vyrábať“ chlapov. Po dvoch dňoch už leteli z Bratislavy do Dublinu len on a T. a N. išiel autom. Na letisku ich čakal N. a ešte jeden chlap a odviezli ich do mesta, do domu k N.. T. bola doma, chodili k nej chlapi, robila prostitútku. N. T. vždy zavola dopredu a ona čakala. Neskôr sa mala T. zosobášiť s nejakým Pakistancom, ktorého jej dohodil N., za čo mala dostať veľa peňazí. N., ktorú robil bola ťažká, N. mama ho vozila a potom si za to účtovala 200,- € a jemu ostalo len 50,- €. N. ho oklamal, čo zarobil, to dostala jeho matka. Keď odišiel z domu, stratil kontakt s T., myslel si, že sa vydala. N. ju na vydaj nahováral, bavili sa aj o peniazoch, ale nevie o akej sume.

Podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi a to so zápisnicou o rekognícii (č. I. 173-192), listinným materiálom k osobám R. J., E. F. (č. I. 212-240), listinným materiálom k osobám I. E. a V. X. z Veľvyslanectva SR (č. I. 241-262), trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/120/19 (č. I. 313), odpisom registra trestov - N. J. (č.l. 451- 460), odpisom registra trestov - Z. E. (č.l. 461), odpisom registra trestov - P. F. (č.l. 462) a trestným rozkaz Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/146/2021 (č.l. 464).

Podľa § 356 Tr. zákona kto v úmysle získať pre seba, alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu, alebo inú materiálnu výhodu osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo nemá trvalý pobyt na ich území, umožní, alebo pomáha zotrvať, alebo sa nedovolené zamestnať na území Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov.

Podľa § 179 ods. 1 Tr. zákona kto s použitím podvodného konania, lsti, obmedzovania osobnej slobody, únosu, násillia, hrozby násillia, hrozby inej ťažkej ujmy alebo iných foriem donucovania, prijatia alebo poskytnutia peňažného plnenia či iných výhod na dosiahnutie súhlasu osoby, na ktorú je iná osoba odkázaná, alebo zneužitia svojho postavenia alebo zneužitia bezbrannosti alebo inak zraniteľného postavenia zláka, prepraví, prechováva, odovzdá alebo prevezme iného, hoci aj s jeho súhlasom, na účel jeho prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania vrátane pornografie, nútenej práce či nútenej služby vrátane žobrania, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, nútenej sobáša, zneužívania na páchanie trestnej činnosti, odoberania orgánov, tkanív či bunky alebo iných foriem vykorisťovania, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 20 Tr. zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Vina obžalovaného 1) N. J. bola ustálená na základe oboznámenia sa s obsahom výpovede obvineného z prípravného konania, tiež s poukazom na výpovede svedkýň poškodených T. X. a S. U., obžalovanej Z. E. a svedkov W. U., T. U. a S. U..

V prejednávanej trestnej veci mal súd preukázané, že sa obžalovaný 1) N. J. dopustil zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 20 k § 179 ods. 1 W. zákona a zločinu prevádzacstva formou spolupáchatel'stva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona, čo potvrdili samotné svedkyne poškodené T. X. a S. U., ktoré popísali, ako ich N. J. vylákal do Írska pod zámienkou zarobenia peňazí, pričom T. X. N. J. sľúbil, že pôjdu do barov „vyrábať“ chlapov, že budú s bohatými chlapmi piť, zabávať sa a tancovať, ale bez sexu. G. keď docestovali do N. ubytovali ju do domu, pričom jej J. povedal, že príde ku nej do bytu nejaký chlap, treba mu otvoriť dvere a poskytnúť sex za peniaze. J. sa jej vyhráždala, že keď to nebude robiť, odvezie ju do lesa a tam ma zabije. H. sa o sexuálne služby, ktoré trvali polhodinu až hodinku, za ktoré dostala niekedy 100,- €, Niekedy mala aj 10 chlapov denne. N. ju nahovoril, aby sa vydala za pakistanca, že za to dostane 8.000,- €. Pakistanec prišiel pre ňu do N., tam bola 3 dni, volala s dcérou,

ktorá v telefóne veľmi plakala, aby už išla domov. On jej kúpil aj spiatočnú letenku s tým, že sa vráti do Írska, ale do Írska sa nevrátila. Objednala letenku a na druhý deň letela domov. Za peniaze poskytovala sexuálne služby v Írsku každý deň 6 mesiacov bez prestávky, každý deň.

Aj svedkyňa - poškodená S. U. zhodne uviedla, že ju N. J. prinútil predávať svoje telo. Tiež jej povedal, že ak chce odísť domov, tak musí zarobiť peniaze. Potom jej povedal, že sa bude predávať a ak chce prežiť musí to robiť. Potom ju zobral k P. žene (žene obžalovaného č. 3), ona ju vymaľovala, upravila, obliekla. Bola tam mesiac a 2 týždne, počas tohto musela vykonávať takúto prácu, N. vrátila 500,- €, nevie za čo a musela si zarobiť na letenku. Peniaze od klientov vyberala P. manželka. J. jej opakovane povedal, že ak chce prežiť a dostať sa domov, tak túto robotu robiť musí. Aj svedok W. U. potvrdil, že N. J. k nim prišiel na návštevu a volal jeho družku Z. E., aby prišla za ním do X.. J. sa vydať za R. v X. za čo jej sľúbil 2.000,-€. V Lučenci vybavovali papiere ohľadne sobáša v Írsku. Asi po roku vydaja malo dôjsť k rozvodu, ktorý mal vybaviť J., ale nestalo sa tak. M. svedok M. X. uviedol, že k nim prišli dvaja rómovia, N. zobral pracovať na autoumývareň S. U.. R. pobytu v Írsku S. komunikovala s dcérami cez sociálne siete, vtedy sa dozvedel, že ju nútia robiť prostitúciu. N. z videnia pozná, jeho rodina je známa tým, že vodia ženy do zahraničia. Svedok T. U. tiež popísal, ako mu jeho brat N. so ženou povedali, že si môže u neho celkom slušne zarobiť len má zohnať nejakú pohľadnú ženu, preto oslovil T.. Dohodli, že idú do Írska. Mal vedomosť len o tom, že T. mala „vyrábať“ chlapov. Odviezli ich do mesta, do domu k N.. N. T. vždy zavola dopredu a ona čakala klientov. Neskôr sa mala T. zosobášiť s nejakým Pakistancom, ktorého jej dohodil N., za čo mala dostať veľa peňazí. N. T. pre ním nahováral na vydaj, bavili sa aj o peniazoch, ale nevie o akej sume.

Z odpisu registra trestov N. J. (č.l. 451-460) vyplýva, že bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný v zahraničí. Ohľadne aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému N. J. súd uvádza, že skutky, z ktorých bol uznaný za vinného spáchal pred viac ako deviatimi rokmi. Podľa ustálenej súdnej judikatúry, ak dĺžka trestného konania nepresahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach a nebolo to spôsobené úmyselným spôsobovaním priet'ahov zo strany obžalovaného, a zároveň predmetná trestná vec svojou obtiažnosťou ani rozsahom sa nevymykala z primeraného rámca iných trestných vecí a z tohto pohľadu nejde o takú neobvyklú vec, pri ktorej by bolo možné tolerovať viac ako 10 rokov trvajúce trestné konanie, potom je možné aj takú okolnosť prípadu odôvodňujúcu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., na uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom. Preto je podľa názoru súdu vhodné, aby bol u obžalovaného pri ukladaní trestu použitý § 39 ods. 1 Tr. zák., nakoľko sú splnené dôvody na jeho použitie, nakoľko priet'ahy v konaní nespôsobil obžalovaný, pretože účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní. Navyše, Ústava SR v článku 48 ods. 2 zaručuje, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Primeraná lehota, v ktorej má byť vec prejednaná nie je výslovne stanovená, je však tiež riešená judikatúrou Európskeho súdu, z ktorej možno vyvodiť, že v trestnom konaní lehota začína plynúť od vznesenia obvinenia, pri posudzovaní lehoty sa prihliada na zložitosť prípadu, chovanie osôb, ktoré mohli prispieť k priet'ahom a tiež k spôsobu, akým štátne orgány záležitosť prejednávali. Vo výnimočných prípadoch Európsky súd uznal za primeranú lehotu konania pred vnútroštátnymi orgánmi v trvaní 6 rokov. Svojimi dôsledkami v kontexte takmer 10 rokov od spáchania žalovaného skutku môžu nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti. S poukazom na tieto okolnosti súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovvej časti rozsudku a po uznaní viny pri ukladaní trestu bol aplikovaný citovaný § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Súd po uznaní viny obžalovaného 1) N. J. odsúdil podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., 39 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 2 (dvoch) rokov, nakoľko na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania s poukazom na časový odstup, kedy ku skutku došlo.

Súd uznal u obžalovanej 2) Z. E. vinu zo zločinu prevádzacstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov podľa § 356 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 2 (dvoch) rokov. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/146/2021 zo dňa 19.01.2022 s právoplatnosťou dňa 13.09.2022 pre § 221 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 10 (desať) mesiacov s podmieneným odkladom a uložením skúšobnej doby v trvaní 1 (jedného) roka. Obžalovaná sa nepriamo ku spáchanému skutku priznala, nakoľko spoločným konaním

s obžalovaným N. J. v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu osobe, ktorá nie je občanom iného členského štátu Európskej únie a nemá trvalý pobyt na jej území, umožnili a pomáhali zotrvať na území iného členského štátu Európskej únie, nakoľko na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola v Írsku a tam sa vydala, za čo jej dali 200,- €. J. jej vyslovene povedal, že sa musí zosobášiť, a potom dostane peniaze. Vydala sa za „Y.“, malého tučného, bol tmavý. Vyzeral ako cigáň, ale nerozprávala sa s ním v žiadnej reči, po anglicky nevie. Potom sa vydala za J. E..

Nakoľko obžalovaná 2) Z. E. spáchala v prejednávanej trestnej veci trestný čin skôr, ako bol súdom vydaný odsudzujúci trestný rozkaz za iný jej trestný čin bol jej uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/146/2021 zo dňa 19.01.2022 s právoplatnosťou dňa 13.09.2022 pre § 221 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 10 (desať) mesiacov s podmieneným odkladom a uložením skúšobnej doby v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Čo sa týka uznania viny obžalovaného 3) P. F., voči ktorému bolo vedené konanie ako voči ušlému, súd ho po vykonanom dokazovaní uznal za vinného zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na výpoveď svedkyne - poškodenej S. U., ktorá pred súdom presne popísala, ako bývala u obžalovaného P. F. v dome, v ktorom poskytovala sexuálne služby, pričom peniaze od klientov vyberala P. manželka. W. z výpovede svedkyne H. U. vyplýva, že keď si s mamou písali, napísala, že býva u druhého chlapa, ktorý sa volá P.. Zo začiatku tajila akú prácu vykonáva. Po asi troch týždňoch sa priznala, že musí robiť „kurvu“. Neskôr, keď odmietala jesť, tak jej povedali, že musí zarobiť na lístok a potom môže odísť domov, že jej inak nevedia pomôcť, keďže peniaze berie N..

Obhajkyňa obžalovaného 3) P. F. vo svojej záverečnej reči poukázala na mailovú komunikáciu (č.l. 376-378), na základe čoho žiadala obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Z obsahu predloženej mailovej komunikácii vyplýva, že sa obžalovaný P. F. cíti byť nevinný, pričom v lete 2017 išiel na rodinnú návštevu. X. pracoval v tom čase v N. autoumyvárni, tak sa ho N. opýtal, či chce ísť s ním domov. Q. mu po dvoch týždňoch zavolať, že sa musia vrátiť do Írska. Keď išli z J., kde bol pri svojej rodine, tak sa chcel ísť N. rozlúčiť so svojou rodinou. Na N. čakal v aute, N. ho zobral aj k jeho druhej rodine, kde naňho čakal v aute. R. prišiel so ženou, ktorá by chcela pracovať v X.. Keď spolu cestovali, pýtala sa ho na pracovné príležitosti. Keď prišli do Írska N. chcel, aby žena bývala s ním a jeho partnerkou, kým pre ňu nenájde ubytovanie. Malo to byť len na dva dni, ale boli z toho dva mesiace. Prvých pár dní bolo dobrých, ale potom len plakala, že chce ísť domov, ale nemá peniaze na letenku. Kúpil jej lístok, aby mohla ísť domov. Dal jej peniaze s tým, že keď príde na Slovensko, môže ísť z letiska domov. Dával jej s partnerkou všetko dobré, bola u nich veľmi šťastná, s jeho partnerkou sa stali dobrými priateľmi, len jej pomáhali. Nechápe, prečo bol podozrivý z tak závažných obvinení.

Tvrdenia P. F. uvedené v mailovej komunikácii sa súdu javia ako účelové a zavádzajúce s poukazom na výpoveď svedkyne - poškodenej S. U. a jej dcéry H. U.. Je nepravdepodobné, že obžalovaný nevedel o tom, že svedkyňa -poškodená svojvoľne a dobrovoľne poskytuje v jeho vlastnom dome sexuálne služby za peniaze. Najmä ak samotná svedkyňa - poškodená uviedla, že manželka P. F. jej prekladala do slovenčiny, aké sexuálne praktiky od nej klienti požadujú, pričom od nich následne inkasovala peniaze a svedkyňa - poškodenej dávala z celej sumy len 10,- €. Keď poškodená odmietala jesť, tak jej P. F. s manželkou prisľúbili, že keď si zarobí na letenku, tak môže ísť domov. Poškodená bola takýmto spôsobom donútená, aby naďalej proti svojej vôli poskytovala sexuálne služby neznámym mužom,

príčom bola naplnená skutková podstata zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 20 k § 179 ods. 1 Trestného zákona.

Súd poukazuje na to, že obžalovaný P. F. s obžalovaným N. J. spoločným konaním použitím ľsti a inak zraniteľného postavenia zlákali a prepravili poškodené, hoci aj s ich súhlasom na účel prostitúcie, čím naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Tr. zákona. Závažnosť ich konania spočíva v porušení záujmov, ktoré sú chránené Trestným zákonom a tým bola obmedzená osobná sloboda poškodených vo forme voľného pohybu, tiež bola obmedzená sloboda rozhodovania jednotlivých poškodených. Obaja obžalovaní ľstou zlákali poškodené, ktoré boli v zlej sociálnej situácii, pod zámienkou vykonávania práce do Írskej republiky, čo nebola pravda a po príchode na územie Írskej republiky museli vykonávať sexuálne služby resp. vykonávať prostitúciu, bez súhlasu týchto osôb. Obžalovaní zneužili postavenie poškodených a inkasovali za to finančné prostriedky. Súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu bolo zistené, že pri vykonanej rekognícii poškodená S. U. opoznala na dvoch predložených fotoalbumoch osoby, ktoré ku nej prišli v júli roku 2017 k jej domu v obci R. D. a oslovili ju za účelom ponuky práce, aby vycestovala do Írskej republiky, pričom v oboch prípadoch opoznala P. F. a N. J..

Z odpisu registra trestov vyplýva (č.l. 462), že obžalovaný P. F. nebol doposiaľ súdne trestaný. Po uznaní viny mu bol uložený trest podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., 39 ods. 1 Tr. zákona odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 2 (dvoch) rokov. U obžalovaného bola vzhľadnutá jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona to, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej § 179 ods. 1 Tr. zák. bolo podľa názoru súdu pre obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto bol obžalovanému uložený trest za aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, tiež s poukazom na časový odstup, kedy ku skutku došlo.

Podľa § 36 písm. j) Tr. zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice.